

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181786400/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Kromanden. Ja! det var nok en stor Ulykke.

Den brune Mand. Er ikke en Jæder ulykkelig, der har saadanne Bøen?

Kromanden. Jeg havde, paa min Sjæl, nær sagt: Er ikke det Barm ulykkelig, der har en saadan Jæder? Men lad os ikke tale om det ubehagelige. Lad mig en Gang høre det gode, som du har udrettet i Byen.

Den brune Mand. Ja! jeg maa dog tilstaa, at jeg har lært at se af min egen Erfaring, at det naadige Fortyn næsten aldrig skjænter nogen Bitterhed i vores Kæger, uden tillige at give os noget til at forjæde den bedste Trif med. Jeg højer ogsaa mit Hjertes Klax for Fortynet og talter, fordi jeg nyder Beslignelse langt over mine Fortjensløst.

Kromanden. Ja, jeg kjæder dig, du er en Satans Karl. Du talter Fortynet for hvert et lundig: Menneske, som du kan høre. Nu har du nok faaet nogen i dine Øren igjen.

Den brune Mand. Nej! jeg gaar den lige Vej, derfor lægger ogsaa Himmelen sin Beslignelse i, hvad jeg har.

Kromanden. Hør, ved du hvad? Jeg tror paa min Sjæl ikke engang, at man kan sige det om dig, som der blev sagt om en Urtelvis i de fattigste Lande. Paven vilde have ham kanoniseret, men en af Kardinalierne sagde, at det ikke kunde gaa an, fordi man vidste om den fattige Mand, at han havde været meget for at gjøre Jaksleri i Kortenspil. Ja, hvad vil det sige, Deres Høvelbeatenhed! Svarede Paven; Manden vilde sige for de fattiges Regning og vandt ansetigt til dem. — Ser du nu, naar du sælger flette Væse af din Fabrik og gjer dem ud for gode, og jeg blander Vand i min Vin, saa er der ingen anden Fortjensl paa vores Handlemaade, end at du talter Himmelen for, hvad du fortjener, og bilder Folk ind, at det er bare Guds Beslignelse, som du bliver sed af; naar derimod jeg tier stille, og tænker ved mig selv, at saadanne smaa Klæb ere tilladelige i enhver Kæringssvej og hører til det, som alle Mennesker, lige til Lommetuden, kalder Modesti*).

* Den gode Mand vilde uden Tvivl have sagt Industi.